

Ledelsesberetning

Hellested Friskole og Børnehus april 2024

Skolens formål

Skolens formål er at drive friskole, fritidsordning, fribørnehave og frivuggestue ifølge skolens værdigrundlag og efter de til enhver tid gældende love og regler for friskoler, fribørnehaver og frivuggestuer.

Skolen og dens virke

Hellested Friskole og Børnehus består i dag af en skole, en SFO og en integreret daginstitution. Der går pt. 196 børn i skolen, 112 børn i SFOen og 67 børn i Børnehuset.

Året siden sidst

Det at blive 10 år som skole, SFO og Børnehus var på mange måder en milepæl i 2023. Selve fejringen af dagen på første skoledag var noget helt specielt og det at se og gense både nuværende og tidligere elever, forældre, medarbejdere og lokale med tilknytning til stedet gennem de sidste 10 år var ligeledes noget ganske særligt. I arbejdet med at samle en billedkavalkade sporedes hukommelsen ind på mange minder knyttet til mange forskellige mennesker, der på hver deres måde har været en del af den historie, som vi sammen har skrevet om Hellested Friskole og Børnehus. For mig personligt var denne billedkavalkade også et udtryk for den rejse, vi som skole og Børnehus har gennemgået fra den indledende pionerånd til en i dag i mange henseender moden virksomhed, hvor indholdet nok synes at være meget det samme, men hvor rammer og forventninger til os løbende har udviklet sig i takt med, at nye mennesker er kommet til. Hvis man, som jeg har gjort det, har læst sig ind i teorien bag en virksomheds udviklingsfaser, så er der intet unaturligt i at fokus flytter sig og at forventningerne til virksomheden derved også flytter sig i flere henseender.

Det at skue bagud fra denne 10 års milepæl har givet os mulighed for at adressere mange af de traditioner og tænkninger bag, som vi er kendetegnet ved. Med denne

adressering handler det ikke nødvendigvis om, at alt nu skal fornyes, men mere at det er et godt tidspunkt at mærke efter, om det vi gør, stadig har et formål, der relaterer sig til tiden og de behov, som vi ser os nødvendige i at møde. Traditionerne her kan være vores opbygning af skoledagen, vores emneuger, vores studie- og 3-dagestur, vores måde at tænke undervisning på, vores evne til at koble børnenes udvikling gennem huset med mulighed for at nogle som nu med de nye klar parat skolestartsbørn kommer til udefra eller vores evne til som virksomhed at være konkurrencedygtige i forhold til at kunne tiltrække potentielt interessante medarbejdere eller samarbejdspartnere i samskabelsesprocesser. Alt dette og mere til har både i efteråret 2023 og er fortsat noget vi løbende sætter luppen på både i medarbejdergruppen og i bestyrelsen.

Der er ingen tvivl om, at med 10 års historie bag os, så kan vi konstatere, at de behov, der tillægges os har ændret sig. Her står vi ikke alene, kigger vi således ud i det omgivne samfund og tager globale trends med i ligningen, så ændres det at arbejde med børn sig løbende. Børnene ændrer sig påvirket af utallige impulser, fx for lidt siden anskuet ved deres brug af sociale medier mm., men i takt med at børnene ændrer sig, ændrer jer forældres forventninger sig til os også. Kigger man ind i disse forventninger, så viser en ny undersøgelse, at et meget stort flertal af lærere i de danske skoler oplever, at forældre i højere grad end tidligere skubber flere af de førhen forældreansvarsområder over på skolen og lærerne. Eksemplet kan være, når konflikter opstår mellem børn i fritiden, så er det i højere grad forældrenes forventning til skolen og lærerne, at de tager ansvar for at løse sådanne konflikter. Hos os ser vi også denne udvikling og den er ofte kilde til drøftelser internt, hvortil det kan være nødvendigt at være skarpere på, hvad forventningerne til hinanden er, når I som forældre og vi som skole indgår i et forpligtende samarbejde.

I den henseende at forandringer sker og behov for at møde børnene på nye måder træder ind i vores verden, så har det været vigtigt for os at forsøge at give børnene en oplevelse af, at vi lytter til dem. Det er, vil jeg sige, måske noget af det sværeste at fastholde denne oplevelse hos dem, da vi som skole, SFO og Børnehus fortsat er sat i verden for at skabe dannelse og uddannelse hos børnene på en måde, hvor alt ikke er i spil. Det er ikke uset, at fx undervisning kan blive anskuet kedelig og ja til tider er den nok præcis det, men samtidig er den også nødvendig, hvis fagligheden skal introduceres, bearbejdes og forhåbentlig sætter sig spor i børnene. Selvom vi konstant er på arbejde efter at gøre undervisningen interessant, spændende og

dynamisk, så vi kan fange børnenes nysgerrighed, må vi også konstatere, at vi er på konstant overarbejde i at følge med den underholdning, som børnene let møder, når de via deres forskellige devices bevæger sig ind i den digitale verden med dennes mangfoldige muligheder. Når børnene let i denne verden oplever en stimulering og belønning for det man gør, eller søger, så er skoleverdenen og specifikt undervisningen hurtig at se som et tungt lastet containerskib, der kun navigerer langsomt. Når vi derfor hele tiden er opsøgende i måder at fange børnenes nysgerrighed på, så er det ikke med afsæt i en forestilling om, at vi kan konkurrere med den hastighed, hvormed de kan stimuleres i deres digitale adfærd, det må og skal være noget andet. Selvom jeg oplever, at vi langt hen ad vejen lykkes med at skabe spændende undervisning og interessante aktiviteter gennem huset, vil jeg også sige, at vi bestemt mærker udfordringerne med at fastholde nysgerrigheden og det ofte med tiltagende grad, jo større børnene bliver. I et forsøg på at skabe grobund for fælles løsninger og veje, er der fra årsskiftet etableret et team 3 Råd bestående af elever fra udskolingen med deltagelse af udskolingslærere. Dette råd og elevrådet mere bredt er særlige foraer for at finde fælles nye veje og det sker også løbende, udfordringen består i den hastighed, hvormed nyt meget hurtigt bliver til gammelt og heri må vi kigge ud i samfundet for ligevel at prøve at forstå denne udvikling.

At sige at vi løbende tilpasser os og skaber nye muligheder, synes jeg tydeligt kan ses i, hvordan vi i løbet af 2023 fik transformeret vores SFO. I dag tillader jeg mig at sige, er det et af de områder, som jeg meget gerne vil vise frem, når nye forældre kommer på besøg for første gang. I det hele taget synes jeg, at vi nu med afsæt i 2024 kan bryste os af ret gode rammer både indvendigt og udvendigt. Ofte bliver vi mødt af en overraskelse af nye besøgende over, at vi kan tilbyde de rammer, som vi kan. Mange steder i huset er der optimeret ud fra pædagogiske og didaktiske hensyn, således at børnene kan både arbejde, udforske og lege med alt det, de møder undervejs i rejsen fra lille til stor igennem huset.

Jeg ved, at rammerne aldrig kan gøre det alene, men når jeg samtidig til stadighed ser ud på et meget dygtigt personale, der på forskellige vis udfolder leg, læring og pædagogik synes jeg stadig nu efter 10 år, at vi kan og vil meget - ikke mindst i vores evne til at samarbejde med hinanden. Samarbejde gennem huset har altid i min tid som leder været kimen til, hvordan vi kan lykkes og hvordan vi kan imødegå de udfordringer, som vi støder på og som kræver nytænkning og nye handlinger. I 2023 lagde vi særligt sat fokus på koblingerne gennem huset, dvs. i den måde vi møder

børnene på bedste vis i de skift, der er, når de går fra små til større. Koblingerne er stadig i fokus og bevidstheden om at vi skal forsøge at skabe mening i den rejse, som børnene både konkret gennem huset og udviklingsmæssigt gennemgår, er en yderst vigtig opgave. Heri vil vi fortsat udnytte, at vi er et lille sted, hvor kendskabet til børnene ikke går tabt, men hvor stafetten i skiftende kan gribes tidligt og føres videre af flere hænder sammen.

Når jeg kigger frem mod det nye skoleår 2024/25, så er det med udsigt til, at vi bl.a. kommer til at lege med muligheden for kortere om end mere kvalitative skoledage for vores større børn. Vi barsler således med at prøve nogle forandringer af, hvor vi kan skabe rum for en dybde i nogle af vores timer, hvor flere lærere kan være med til både at udvikle, planlægge og gennemføre undervisningen sammen. I denne tænkning ligger også en mulighed for netop at gøre undervisningen mere spændende og dynamisk samtidig med at vi forsøger at række mere ud til den enkelte elevs behov.

Jeg vil derfor slutte af med at sige, at nok peger en sådan her beretning bagud og ud til siden, men at tiden den præsenteres i, allerede er ved at accelerere frem mod næste skoleår. Og på denne vis er vi som sted hele tiden fremadskuende i vores natur, hvilket til stadighed er noget af det, der er det spændende ved at være en del af dette sted.

Keld Andreasen

Skoleleder